

Πρξ 2,1-13

Ἡ Πεντηκοστή

Ἔχετε γνωρίσει, παιδιά, ἀνθρώπους πού νά ξέρουν νά μιλοῦν πολλές γλῶσσες; Χρειάζεται πραγματικά κόπος καί προσπάθεια, ἴσως καί μία ἰδιαίτερη κλίση καί ἰκανότητα γιά νά μιλά κανεῖς διά -φορες γλῶσσες.

Κι ὅμως, κάποιοι λίγων γραμμάτων ἄνθρωποι μέσα σέ μία μέρα -τί λέω; σέ μία στιγμή- ἄρχισαν νά μιλοῦν ὅλες τίς ξένες γλῶσσες! Ἀκοῦστε τό περιστατικό, ὅπως τό διαβάζουμε μέσα στήν Καινή μας Διαθήκη, στό βιβλίο πού ὀνομάζεται «**Πράξεις τῶν Ἀποστόλων**».

Ἡ Ἱερουσαλήμ ἦταν γεμάτη κόσμο. Εἶχαν περάσει περίπου **πενήντα μέρες ἀπό τή μεγάλη γιορτή τῶν Ἰουδαίων, τό Πάσχα**. Θυμάστε, παιδιά, τί γιόρταζαν οἱ Ἰουδαῖοι τό Πάσχα; Τή θαυμαστή **διάβαση τῆς Ἐρυθρᾶς θάλασσας**, τήν ἀπελευθέρωσή τους ἀπό τή σκλαβιά τῆς Αἰγύπτου. Ἦταν ἡ πιό μεγάλη τους γιορτή. Γι' αὐτό ὅλοι, ἀκόμη κι ἐκεῖνοι πού κατοικοῦσαν πολύ μακριά, φρόντιζαν τέτοιες μέρες νά εἶναι στά Ἱεροσόλυμα. Καί οἱ περισσότεροι προσπαθοῦσαν νά παραμείνουν μέχρι τήν **Πεντηκοστή**, πού ἦταν μία ἐπίσης μεγάλη γιορτή γιά τούς Ἰουδαίους. Ἦταν ἡ **γιορτή τῆς συγκομιδῆς**, ἡ γιορτή τοῦ θερισμοῦ τῶν πρώτων καρπῶν. Πρόσφεραν θυσίες στόν Ναό, γιά νά εὐχαριστήσουν τόν Θεό γιά τίς πρώτες σο-

δειές πού ἔπαιρναν ἀπό τή γῆ. Ὀνομαζόταν Πεντηκοστή ἐπειδὴ τή γιόρταζαν πενήντα μέρες μετὰ τό Πάσχα τους.

Εἶχε φτάσει, λοιπόν, ἡ μέρα αὐτῆς τῆς γιορτῆς, ὅταν ξαφνικά ἡ πόλη τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔγινε ἀνάστατη. Μιά δυνατὴ **βοή ἀπὸ τὸν οὐρανό**, σάν νά φυσᾷ βίαιος ἄνεμος, τοὺς ἔκανε ὅλους νά τρομάζουν! Τρέχουν νά δοῦν τί συμβαίνει. Ἡ βοή τοὺς κατευθύνει καὶ συγκεντρώνονται ἔξω ἀπὸ ἓνα σπίτι. Ποιοὶ νά μένουν ἄραγε σ' αὐτό τό σπίτι; Οἱ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖ μαζεμένοι. Μόλις ἀκούστηκε ἡ δυνατὴ βοή, ἐμφανίστηκαν δώδεκα **πύρινες γλῶσσες**, σάν φλόγες φωτιᾶς, καὶ μοιράστηκαν ἡ καθεμιά σ' ἓναν ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους (*δείχνουμε τὴν εἰκόνα τῆς Πεντηκοστῆς, βλ. ἐποπικὸ ὑλικό*). Τὴ στιγμὴ ἐκείνη **γέμισαν οἱ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ μέ Πνεῦμα Ἅγιο** κι ἄρχισαν νά μιλοῦν **ξένες γλῶσσες!**

Ὁ κόσμος πού μαζεύτηκε τοὺς ἀκούει νά μιλοῦν, καὶ ἀπορεῖ καὶ θαυμάζει! Πῶς αὐτοὶ οἱ ὀλιγογράμματοι μιλοῦν τόσες γλῶσσες;

«Γαλιλαῖοι δέν εἶναι; Πῶς ἐμεῖς τοὺς ἀκοῦμε νά μιλοῦν ὁ καθένας στὴ δική μας διάλεκτο;», ἔλεγαν μεταξύ τους οἱ ἄνθρωποι. «Πάρθοι καὶ Μῆδοι, κάτοικοι τῆς Μεσοποταμίας, τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Καππαδοκίας, τοῦ Πόντου καὶ τῆς Ἀσίας, τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Λιβύης, ὅσοι ἤρθαμε ἀπὸ τὴ Ρώμη καὶ ἀπὸ τὴν Κρήτη καὶ ἀπὸ τὴν Ἀραβία ἀκοῦμε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους νά μιλοῦν στὴ γλῶσσα μας!». Στ' ἀλήθεια, τί παράξενο, τί θαυμαστό! Τί νά σημαίνουν ὅλα αὐτά;

Κάποιοι, βέβαια, θέλησαν νά κοροϊδέψουν τοὺς ἀποστόλους. «Μεθυσμένοι εἶναι...», τόλμησαν νά ποῦν. Ἔτσι ὅμως εἶναι οἱ μεθυσμένοι; Μπροστὰ στὰ πλήθη οἱ ἀπόστολοι μιλοῦν μέ θάρρος γιὰ τὸν Χριστό καὶ διακηρύττουν τὴν ἀνάστασή Του. Κι εἶναι τόσο πειστικά τὰ λόγια τους, πού ἐκείνη τὴ μέρα πίστεψαν στὸν Χριστό καὶ βαπτίστηκαν περίπου **3.000 ἄνθρωποι!** Ὅλοι αὐτοὶ ἀποτελέσαν τὴν πρώτη Ἐκκλησία.

Ἐκείνη τὴ μέρα, δηλαδή, **γεννήθηκε ἡ Ἐκκλησία μας!** Ἦταν ἡ

πεντηκοστή μέρα μετά την ανάσταση του Χριστού. Γι' αυτό κι εμείς κάθε χρόνο, πενήντα μέρες μετά τό Πάσχα, γιορτάζουμε τή μεγάλη γιορτή τῆς Πεντηκοστῆς καί πανηγυρίζουμε **τά γενέθλια τῆς Ἐκκλησίας μας!** (Από τό σημεῖο αὐτό ἀρχίζει ἡ προβολή, βλ. ἐποπτικό ὕλικό).

«Βασιλεῦ οὐράνιε...»

Ἀπό κείνη τή μεγάλη μέρα τῆς Πεντηκοστῆς, παιδιά, **τό Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι πάντοτε μαζί μας**, σ' ὅλη τήν Ἐκκλησία καί μέ τόν κάθε χριστιανό ξεχωριστά.

Τί εἶναι ὅμως, παιδιά, τό Ἅγιο Πνεῦμα; Δέν εἶναι οὔτε πνεῦμα οὔτε ἄνεμος οὔτε φωτιά. Ἔτσι ἐμφανίστηκε τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς γιά νά γίνει ἀντιληπτή ἡ παρουσία Του. **Τό Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι Θεός, τό τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδας** (Πατήρ, Υἱός καί Ἅγιο Πνεῦμα).

Ἀπό τότε πού βαπτιστήκαμε, φιλοξενοῦμε μέσα μας τό Ἅγιο Πνεῦμα. Καί μᾶς χαρίζει τ' ἀκριβά Του **δῶρα**: ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, καλοσύνη καί πολλά ἄλλα (βλ. Γα 5,22-23).

Πόσο πολύ μᾶς ἀγαπάει φαίνεται κι ἀπό τό ἄλλο ὄνομα πού ἔχει: ὀνομάζεται **Παράκλητος**. Τί σημαίνει αὐτή ἡ λέξη; Παράκλητος εἶναι αὐτός πού παρηγορεῖ, δίνει δύναμη καί μᾶς δείχνει τόν σωστό δρόμο.

Τό Ἅγιο Πνεῦμα ἢ ἀλλιῶς Παράκλητος τελεῖ καί **τά ἐπτά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας**: τό Βάπτισμα, τό Χρῖσμα, τήν Ἐξομολόγηση, τή Θεία Εὐχαριστία, τό Εὐχέλαιο, τόν Γάμο, τήν Ἱερωσύνη.

Κάθε Μυστήριο ἀλλά καί κάθε Ἀκολουθία τῆς Ἐκκλησίας μας ἀρχίζει μέ τήν προσευχή στό Ἅγιο Πνεῦμα. Σίγουρα τήν ἔχετε ἀκού-

σει αυτή την προσευχή· τή λέμε κι ἐδῶ στό Κατηχητικό. (Ἄν δέν ὑπάρχει ἡ δυνατότητα τῆς προβολῆς, στό σημεῖο αὐτό μοιράζουμε στά παιδιά τό δίπτυχο μέ τό «Βασιλεῦ οὐράνιε», βλ. ἐποπικό ὑλικό). Ἄς τήν ποῦμε ὅλοι μαζί: «Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε...».

Τί ζητᾶμε στήν προσευχή μας ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιο;

α) ἐλθὲ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν: Νά ἔρθῃ καί νά κάνει **σκηνή Του τήν καρδιά μας**. Ἦρθε, βέβαια, τή μέρα πού βαπτιστήκαμε. Ἐπειδή ὅμως μέ τίς ἁμαρτίες μας λυπᾶται καί ἀναγκάζεται ν' ἀπομακρυνθεῖ, παρακαλοῦμε νά μᾶς συγχωρεῖ καί νά ἔρχεται πάλι στήν καρδιά μας. Στ' ἀλήθεια, τί ὑπέροχη κατασκήνωση θά ἔχουμε μαζί μέ τόν Παράκλητο!

β) καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος: Νά μᾶς καθαρίσει ἀπό κάθε κηλίδα (=λεκές), δηλαδή ἀπό κάθε ἁμαρτία. Ὅταν γιὰ πρώτη φορά πήραμε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο τή μέρα τῆς βάπτισής μας ἔγινε ἡ ψυχὴ μας ὁλόλευκη. Οἱ ἁμαρτίες ὅμως στή συνέχεια τή λερώνουν. Γι' αὐτό παρακαλοῦμε τόν Παράκλητο **νά μᾶς καθαρίζει ἀπὸ κάθε ἁμαρτία**.

γ) καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν: Νά σώσει τίς ψυχές μας. Ὁ διάβολος ζητᾷ νά τραβήξῃ τίς ψυχές μας μακριά ἀπὸ τόν Θεό. Μᾶς στήνει συνεχῶς παγίδες. Παρακαλοῦμε, λοιπόν, τό Ἅγιο Πνεῦμα **νά μᾶς σώσει ἀπὸ κάθε κίνδυνο πού ἀπειλεῖ τήν ψυχὴ μας**.

Σέ κάθε συνάντησή μας ἐδῶ στό Κατηχητικό, ἀλλὰ καί μόνοι μας ὅταν προσευχομαστε, ἄς παρακαλοῦμε, παιδιά, μ' ὅλη μας τήν καρδιά τόν Παράκλητο, τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, νά μένει πάντοτε μέσα μας καί νά μᾶς γεμίζει μέ τὰ πολύτιμα δῶρα Του. (Στό τέλος τοῦ μαθήματος μπορούμε νά παίξουμε τὰ σχετικὰ παιχνίδια, βλ. ἐποπικό ὑλικό, καί νά μάθουμε στά παιδιά τό τραγούδι «Ἐλθέ, Παράκλητε ἀγαθέ» ἀπὸ τό CD «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν», ἀρ. 4, βλ. ἐποπικό ὑλικό).

Πνεῦμα Πανάγιο Ἐσὺ,
ὁ βασιλιάς τῶν οὐρανῶν,
ἔλα καί σκηνώσε μέσ στήν ψυχή
ἡ δύναμη γίνε τῶν πιστῶν!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνα Πεντηκοστῆς.
2. Προβολή.
3. Δίπτυχο μέ τήν προσευχή «Βασιλεῦ οὐράνιε».
4. Ἀπολυτίκιο Πεντηκοστῆς σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.
5. «Ἐλθέ, Παράκλητε ἀγαθέ»: τραγούδι σέ ἀρχεῖο κειμένου, ἤχου καί προβολή.
6. Παιχνίδια.
7. Ἀφίσες.
8. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.